

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בעת רעוא
דרעוין פרשת טהרה ובעת רעוא
דרעוין פרשת במדבר ה'תשפ"א

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
קילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב חבי יהושע 6
058-322-1800

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיחת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מוראש ישיבת שליט"א התקשרו:

קחאל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק חינם

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור התאגדות חסידי חסידות הגליצות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת

שבת קודש פרשת טהרה, שנת תשפ"א לפרט קטן, בסעודה
שלישית, לימד ראש הישיבה שליט"א בספר הקדוש 'שבחי
הר"ן', סימנים י, יא, יב..

לשון רבינו זכרוננו לברכה, סימן י: אף עקר עבודתו אשר על ידה זכה
למה שזכה; היה רק רבוי התפללות והתחנות והבקשות והרצויים והפיוסים,
שהיה רגיל מאד להתפלל ולהתחנן לפניו יתברך. והיה מרצה ומפיס אותו
יתברך בכמה מיני תחנות ובקשות שיזכהו ברחמיו לקרבו לעבודתו יתברך.
ועקר מה שהועיל לו היו התפללות שהתפלל בלשון 'אשפנז', שהיה רגיל
מאד ליחד לו איזה מקום שמצא שאין שם בני אדם והיה מפרש שיחתו
לפני ה' יתברך בלשון שמדברים בו, (דהינו בלשון אשפנז). והיה מרצה
ומפיס אותו יתברך ומבקש ומתחנן לפניו יתברך בכמה וכמה מיני טענות
ואמתלאות שראוי לו יתברך שיקרבו לעבודתו, והיה רגיל בזה מאד מאד
והיה מבלה ימים ושנים על זה. גם היה מטמין עצמו על גבי בית אביו, תחת
הגג, שהיה שם כמו חדר במחצה של קנים שמחזיקין שם תבן ומספוא,
ושם היה מטמין עצמו והיה אומר תהלים והיה צועק בלחש לה' יתברך
שיזכהו לקרבו אליו יתברך. והפלל: שכל המיני בקשות שבעולם שנמצאים
באיזה ספר שהיה המצוי בינינו הפל כאשר לכל - לא הניח שום תחנה
ובקשה שלא אמרה כמה וכמה פעמים, הן תהלים וספר "שערי ציון"
והבקשות הנדפסים בהסדורים הגדולים ושאר מיני בקשות ותחנות, ואפלו
התחנות הנדפסים בלשון אשפנז - פלם לא הניח מלאמרם, והיה רגיל לומר
כל התחנות שאחר "מעמדות" הנדפסים אחר פל יום ויום. והוא היה רגיל
לומר כל התחנות פלם של פל הימים, בפעם אחד. גם היה רגיל לפעמים
לומר בתהלים רק הפסוקים המדברים מתחנות ובקשות וצעקה לה' יתברך,
והיה אומר רק פסוקים אלו והשאר לא היה אומר. והיה אומר כל הפסוקים
האלו מפל ספר תהלים בפעם אחד. ומלבד פל זה, העקר היה, מה שהיה
מתפלל מעצמו, דהינו מה שהיה רגיל לדבר מלבד לפני ה' יתברך (בלשון
אשפנז), שהיה מתפלל וטוען לפני ה' יתברך בכמה וכמה מיני טענות

וּתְחַנּוּת וּבִקְשׁוֹת שְׁאֵמַר מִדַּעְתּוֹ וּמִלְבוֹ פִּנְ"ל שְׂיִזְכְּהוּ ה' יִתְבַּרְךָ לְעִבּוֹדָתוֹ. וְזֶהוּ הַעֶקֶר מֵה שְׁהוּעִיל לוֹ לְזָכוֹת לְמָה שְׂיִזְכְּהוּ. כִּי שְׂמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפָרוּשׁ. עַד כֵּאֵן לְשׁוֹן רַבִּינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה.

רבינו הקדוש אמר, שהוא הגיע לכל מה שהוא הגיע כי הוא הרבה לדבר להשם יתברך והרבה לצעוק אליו יתברך. הוא התחבא בבוידם (עליית גג) בבית אביו, שם היה חדר נפרד בו איחסנו תבן לבהמות, הוא היה נוהג להגיד שם תהילים, ולצעוק להשם יתברך שהשם יתברך ירחם עליו שהוא יהיה יהודי כשר. כשהוא היה צעיר לימים היה מחפש בכל הספרים איפה יש תפילות, בקשות ותחינות, כל תפילה ובקשה שרק כתוב בספרים הוא אמר הרבה פעמים, הן תהילים, הן את התפילות מהספר שערי ציון, וכל התפילות המודפסות בסידורים הגדולים, כמו כן את התחינות באידיש, שום תפילה הוא לא החסיר, אדרבה הוא חיפש כמה שיותר להגיד ולבקש מהשם יתברך שיזכהו להיות יהודי כשר, ללמוד וכו'. ורבי נתן מסיים את השיחה: על ידי זה הוא זכה למה שהוא זכה.

לשון רבינו זכרונו לברכה, סימן יא: וְכִמָּה פְּעָמִים הָיָה מְדַבֵּר לִפְנֵי ה' יִתְבַּרְךָ דְּבָרֵי תְחַנּוּת וּבִקְשׁוֹת מִלְבוֹ, וְנִזְדַּמֵּן לוֹ בְּתוֹךְ דְּבוּרָיו טְעָנוֹת יְפוֹת וּתְפִלוֹת נְכוֹנוֹת וּמְסֻדְרוֹת וְהוּטְבוּ בְּעֵינָיו, וְהָיָה כּוֹתֵבם אֶצְלוֹ לְזַכְּרוֹן לְמַעַן יְהִיָּה רְגִיל לְהִתְפַּלֵּל אוֹתָם גַּם אַחֲר־כֵּן. וְכֵן הָיָה רְגִיל בְּעֵנֵן זֶה לְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵי הָרֶפֶה מְאֹד מְאֹד וְכָל תְּפִלוֹתָיו הָיוּ שְׂיִזְכְּהוּ לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבַּרְךָ. וְהָיוּ לוֹ טְעָנוֹת גְּדוּלוֹת לֵה' יִתְבַּרְךָ עַל זֶה.

סימן יב: וְאַף־עַל־פִּי־כֵן, הָיָה נִדְמָה לוֹ תְּמִיד שְׂאִין מְסֻתְפָּלִין עָלָיו כָּלֵל וְאִין שׁוֹמְעִין לוֹ כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא, נִדְמָה לוֹ שְׂמַרְחִיקִין אוֹתוֹ מֵעִבּוֹדָתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל מֵינֵי הִרְחָקוֹת וּכְאֵלוֹ אִין רוֹצִין בּוֹ כָּלֵל וּכְלָל. כִּי הָיָה רוֹאֵה שְׂחוּלְפִין וְעוֹבְרִין כְּמָה וְכְמָה יָמִים וְשָׁנִים וְעַדִּין הוּא רְחוּק מֵה' יִתְבַּרְךָ וְלֹא זָכָה עַדִּין לְשׁוּם הִתְקַרְבוּת, עַל כֵּן נִדְמָה בְּעֵינָיו שְׂאִין שׁוֹמְעִין דְּבָרָיו כָּלֵל וְאִין מְסֻתְפָּלִין עָלָיו כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא - מְרַחֲקִין אוֹתוֹ בְּכָל מֵינֵי הִתְרַחֲקוֹת מֵעִבּוֹדָתוֹ יִתְבַּרְךָ.

אך אף-על-פי-כן הָיָה מְחֻזָּק עֲצָמוּ מְאֹד וְלֹא הִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ. וְכַמָּה פְּעָמִים הָיָה, שֶׁהָיָה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מִחֻמַּת זֶה שֶׁרָאָה שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל וּמַעֲתִיר וּמִפְצִיר כָּל כֶּף שֶׁיִּתְקַרֵּב לְעִבּוּדַת-הַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ וְאִין מְסַתְּפְלִין עָלָיו כָּלֵל, וּמִחֻמַּת זֶה נִפֵּל לְפְעָמִים בְּדַעְתּוֹ וְלֹא הָיָה מְדַבֵּר עוֹד כְּל־כֶּף בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ אִיזָה יָמִים. אַחֲר־כֵּן נִזְכָּר בְּעֲצָמוֹ וְהִתְבַּיֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ עַל שֶׁהִרְהַר אַחֲר מְדוּתָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמַת בְּוֹדָאֵי ה' יִתְבָּרֵךְ חֲנוּן וְרַחוּם וְכוּ' וּבְוֹדָאֵי הוּא רוֹצֵה לְקַרְבּוֹ וְכוּ' וְחִזַּר וְנִתְחַזַּק בְּדַעְתּוֹ, וְהִתְחִיל שׁוֹב לְהַעֲתִיר וּלְדַבֵּר לְפָנָי ה' יִתְבָּרֵךְ כַּנֵּל. וְכֵן הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים.

רבינו הקדוש סיפר שהוא עבר כל כך הרבה קשיים בשנותיו הצעירות, כשהוא היה מדבר להשם יתברך היה נדמה לו תמיד שאף אחד לא מסתכל עליו ולא מקשיבים לבקשותיו למעלה בשמים, להפך, כמה שיותר שהוא דיבר להקדוש ברוך הוא היה נדמה לו עוד יותר שאין צריכים אותו, כי ראה שחולפות הרבה שנים והוא עדיין לא זכה להתקרב להקדוש ברוך הוא, לכן היה נדמה לו כאילו אין שומעים לו, אדרבה היה נדמה לו שמרחיקים אותו מעבודת ה', עם כל זאת הוא התחזק מאד ולא הפסיק מעבודת השם יתברך שלו, וכן קרה הרבה פעמים אצל רבינו שנהיה מאוד שבור, בראותו כמה שהוא כבר התפלל וביקש ועדיין נדמה לו שלא רוצים אותו, והפסיק לעשות התבודדות, עד שהוא תפס את עצמו מה הוא עשה והתבייש מאוד שנחלש מעבודת השם הקדושה שלו, אז הוא התחיל מחדש לדבר אל השם, כך היה הרבה פעמים.

הרפואה של המצורע

אמר ראש הישיבה שליט"א: כל אדם שרוצה להתחיל לעבוד את השם יתברך עובר את הקשיים האלו, מנסים להתחיל לדבר להשם יתברך אבל מרגישים כאילו השם יתברך לא צריך אותי, אף אחד לא מקשיב לי, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח): "כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִיזֵי הַדְּרִיף שֶׁמְרַאֵין לוֹ הַתְּרַחֲקוּת, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁמְרַחֲקִין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה וְאִין

מִיַּחֲזִיקֵינָא אֹתוֹ כָּלֵל לְפָנֶיךָ לְעִבּוּדֵי הַשָּׁמַיִם, כִּי הִדְרִיךְ שִׁכְשָׁרוּצִים לִהְיוֹת יְהוּדִי כִשֶׁר הָאָדָם מְרַגֵּישׁ כְּאִילוֹ אִם אֶחָד לֹא צָרִיךְ אֹתוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ רֵאיוֹת חֲזָקוֹת שֶׁמְרַחֲקִים אֹתוֹ, אֲבָל - מְסִיִּים רַבִּינוּ וְאוֹמְרִים: "וּבְאַמֶּת כָּל הַהִתְרַחֲקוֹת הוּא רַק כָּלֵל הַתְּקַרְבוֹת", זֶה רַק דֶּרֶךְ בְּהַרְוִצִים לְקָרֵב אֶת הָאָדָם לְהִשָּׁם יִתְבַרֵךְ, וְאִם הָאָדָם חֲזָק בְּעַצְמוֹ וּמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, אִזּוֹ הוּא יַעֲבֹר הַכֹּל וְהוּא יִזְכֶּה לְכֹל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁרַק שִׁיךְ.

הַשְּׁבֻעָה אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים בְּפִרְשָׁה כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ מִקְבֵּל נִגְעָה, הוּא נִהְיָ מְצוּרֵעַ, הוּא חַיִּיב לְצִאֵת מִכֹּל שְׁלוֹשֵׁת הַמַּחֲנוֹת, לְהִתְבַּדֵּל מֵאֲנָשִׁים, זֶה מְרַמֵּז עַל מֵה שֶׁרַבִּינוּ מְלַמֵּד אֹתָנוּ, שֶׁנִּעֲשֶׂה 'הַתְּבוּדוֹת', שֶׁנִּשְׁפּוֹךְ אֶת הַלֵּב בְּכֹל יוֹם לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכֵן אֲוֹמְרֵת הַתּוֹרָה שֶׁאָדָם מְצוּרֵעַ יִתְבַּדֵּל מֵאֲנָשִׁים כִּדִּי שִׁיּוּכֵל לְהִתְבּוֹדֵד עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיִּסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁעֲשָׂה וַיִּתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם, שִׁיאֲמַר לְהִשָּׁם יִתְבַרֵךְ שְׁרוּצָה מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לִהְיוֹת יְהוּדִי כִשֶׁר, וְאִזּוֹ הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ יִרְחַם עֲלֵינוּ וַיִּרְפָּא אֹתוֹ מִצְרַעְתּוֹ.

זֶה מֵה שֶׁמְלַמֵּד אֹתָנוּ רַבִּינוּ הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּכֹל יוֹם נִקְדִּישׁ כְּמֵה דְקוֹת מֵהַיּוֹם בְּכִדִּי לְדַבֵּר עִם הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, כֹּל אֶחָד, לֹא מִשְׁנָה בְּאִיזָה מִצַּב הוּא נִמְצָא, יְכוּל עַל יְדֵי הַעֲצָה הַקְּלָה שֶׁל 'הַתְּבוּדוֹת' לְהַגִּיעַ לְמַדְרִיגוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת. צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבַרֵךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקִיִּים אֶת כָּל הַמְצוּוֹת שֶׁהוּא צִוּוּה אֹתָנוּ, וְאִפִּילוֹ שֶׁעֲדִיִּין לֹא אֲוַחֲזִים בְּמַדְרִיגָה זוֹ, וְעֲדִיִּין לֹא יְכוּלִים לְקִיִּים זֹאת, אֲסוּר לְעֲזוֹב אֶת ה'רְצוֹן' לְכֵן וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשָּׁם יִתְבַרֵךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקִיִּים זֹאת בְּפוּעֵל, עַד שֶׁהַשָּׁם יִתְבַרֵךְ יַעֲזוּר וְנִזְכָּה לְקִיִּים הַכֹּל.

יהודי של שבת

צָרִיךְ הַרְבֵּה מְאוֹד לְבַקֵּשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבַרֵךְ שֶׁנִּזְכָּה לִהְיוֹת יְהוּדִים כְּשֵׁרִים, לֹמֵר לְהִשָּׁם יִתְבַרֵךְ: "רִיבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזוּר לִי אֲנִי רוּצָה לִהְיוֹת יְהוּדִי כִשֶׁר", בּוֹזְמִיִם עֲבָרוּ הִיוּ אֲנָשִׁים שֶׁקִּרְאוּ לָהֶם 'יְהוּדִים שֶׁל יוֹם כִּיפּוּר', בְּמִשְׁךְ כֹּל הַשָּׁנָה הֵם לֹא הַגִּיעוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, חוּץ מִיּוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה 'יוֹם כִּיפּוּר' שֶׁבָּאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, גַּם הַיּוֹם לְדַאֲבֹנָנוּ יֵשׁ מִשֶׁהוּ דוּמָה,

ישנם 'יהודים של שבת', במשך כל השבוע הם מאוד עסוקים וטרודים והם אינם מגיעים לבית הכנסת להתפלל, רק בשבת כשיש לו זמן הוא בא להתפלל בבית הכנסת, צריך גם על זה לעשות תפילה, לבקש מהשם יתברך שנזכה להגיע לבית הכנסת להתפלל: "ריבונו של עולם תעזור לי שאני יגיע בכל יום לבית הכנסת להתפלל שחרית, מנחה ומעריב, אני לא רוצה להיות 'יהודי של שבת' שמגיע רק בשבת לבית הכנסת להתפלל, אני רוצה לזכות להגיע בכל יום לבית הכנסת להתפלל". כך גם עם כל הדברים האחרים, לדוגמא, ללמוד בכל יום את הדרך גמרא, אם אינך יכול עדיין ללמוד את הדרך גמרא בכל יום - לפחות תבקש על כך מהשם יתברך: "ריבונו של עולם תעזור לי אני רוצה ללמוד דף גמרא בכל יום".

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו וכך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

**שבת קודש פרשת במדבר, שנת תשפ"א לפרט קטן, בסעודה
שלישית, אמר ראש הישיבה שליט"א דברי חיזוק יקרים,
כהכנה לחג הקדוש חג השבועות הבא עלינו לטובה.**

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: תודה להשם יתברך עומדים אנו
קרוב מאוד לחג הקדוש חג השבועות הבא עלינו לטובה.

מובא בשלחן ערוך (אורח חיים סימן תכח, סעיף ד'): "לעולם קורין פרשת במדבר
סיני קדם עצרת", תמיד קוראים את פרשת במדבר לפני חג השבועות,
מוהרא"ש זכרונו לברכה מסביר זאת על פי דברי רבינו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן,
חלק א', סימן רפב): שאפילו אדם שהוא רשע גמור רחמנא לצלן, אם מסתכלים
עליו עם עין טובה ומחפשים בו דברים טובים, אפילו אם ימצאו בו רק
נקודה טובה אחת, על ידי זה הוא ייצא מהדברים הרעים ומהרשעות שלו
ויהיה צדיק. רבינו מפרש בכך את הפסוק (תהלים לו, ט): "ועוד מעט ואין רשע,
והתבוננת על מקומו ואיננו", אם מוצאים 'ועוד מעט' - משהו אחד קטן
טוב, שבזה הוא 'ואין רשע', כלומר שבדבר הזה הוא טוב, 'והתבוננת על
מקומו' - אחרי שאני מסתכל עליו, אני רואה 'ואיננו' - אין יותר רע. הוא לא
אותו אדם שהיה לפני כן, הוא נהיה צדיק. וזה לא נאמר רק לגבי אחרים
אלא גם לגבי האדם עצמו, אם אדם רוצה לקבל את התורה, הוא רוצה
להתחיל להתנהג כראוי, הוא צריך לחפש את המעט טוב שיש בו, לשמוח
עם זה, ועל ידי זה יצליח להשיג את מה שרוצה להשיג.

רש"י אומר בפרשתינו בפסוק הראשון: "מתוך חבתן לפניו מונה אותם
כל שעה", בגלל שהשם יתברך אוהב את היהודים לכן סופר אותם מפעם
לפעם, כלומר שהשם יתברך ספר את היהודים מפעם לפעם, כדי להראות
שכל יהודי ספור בפני עצמו, וכל אחד חשוב בפני עצמו לפני השם יתברך,
לכן קוראים תמיד את פרשת במדבר לפני שבועות, להראות שכל יהודי
ספור בפני עצמו, כל יהודי חשוב מאוד, וכך אפשר לגשת לקבל את התורה
עם חשק ותענוג מרובה.

נוהגים בשבתות הקיץ לומר בכל שבוע 'פרקי אבות', ולפני שמתחילים אומרים את המשנה במסכת סנהדרין (פרק י, משנה א): "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס, כא) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר". לכאורה צריך להבין מה הקשר של המשנה הזאת למסכת אבות? הרי מסכת אבות מלאה מוסר? מסביר מוהרא"ש שזוה מגיע ללמד את האדם איך להתנהג; כי כשאומרים מוסר לאדם הוא יכול מאוד להישבר, ובמקום שישתנה לטובה זה יכול לגרום ההיפך, שהאדם יעזוב הכל ולא יעשה כלום, לכן מתחילים עם המשנה, 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא', כל היהודים מוכן להם חלק בעולם הבא, השם יתברך אוהב כל אחד, כל יהודי חשוב מאוד אצל השם יתברך.

רבי נתן הקדוש אמר: "התעוררות המגיעה ממוסר, לא מחזיקה הרבה זמן לעומת זאת התעוררות המגיעה משיחת חיזוק - מחזיקה זמן רב", לכן כאשר אומרים מוסר צריך במקביל לומר הרבה חיזוק, שכולם ירגישו איך שהשם יתברך אוהב אותם, ושהוא יתברך איתם, ואז המילים יפעלו את פעולתם ויכנסו ללבבות השומעים.

כל אחד צריך לעשות בעבודת ה' מה שהוא יכול לעשות, אי אפשר לחקות מה שרואים אצל השני, לדוגמא, אם רואים אחד שקם כל בוקר להתפלל ותיקין, אי אפשר לקנא בו ולחקות אותו גם להתפלל ותיקין, זה הרי לא בשבילך, אתה צריך לישון יותר ממנו, אבל דבר אחד אפשר כן לחקות, אני רואה איך חברי עובד את השם יתברך בעוצמה - גם אני אעבוד את השם יתברך בעוצמה, אבל אני אעשה מה שאני יכול, והוא יעשה מה שהוא יכול.

אדם צריך להחיות את עצמו עם המצוות שהוא עושה, ישנם אנשים שכל השמחה והחיות שלהם מחג השבועות זה היותם ערים כל ליל החג, השני שמח בזה שהוא אומר את כל ה'תיקון ליל שבועות', אבל השמחה האמיתית צריכה להיות עם החג עצמו, 'ברוך השם אני שומר את החג'

לשמור את החג זה הוא תיקון יותר גדול מלהיות ערים כליל החג ומלומר את כל ה'תיקון ליל שבועות', בוודאי שצריכים להיות ערים כליל החג ולומר את התיקון, אבל החיות של החג צריכה להיות מהפשטות של החג, החג עצמו זה כבר החיות הכי גדולה של האדם.

אם מקיימים את כל המנהגים היפים של החג עם עצבים, עם מתח, רחמנא לצלן, אז חבל על כל העבודה, עדיף כליל שבועות לאחר הסעודה לקרוא קריאת שמע, להכין נעגל וואסער (מים לנטילת ידיים שחרית) וללכת לישון, מאשר לעשות מתח מכל ה'להישאר ער', הורים שכל המנהגים אצלם הופכים למתח ועצבים אז הילדים שלהם יחפשו לברוח מהיום טוב רחמנא לצלן, כל המנהגים מקומם רק אם שמחים עם החג - אז אפשר להוסיף את כל אלו, אבל הדבר החשוב יותר מהכל הוא להיות בשמחה.

אני זוכר אצל סבי, הגה"צ גאב"ד קארלסבורג זכר צדיק לברכה, איך שכל מצוה הייתה בכזאת שמחה, כל החיות שלו הייתה מהמצוות הקדושות, אני תמיד ראיתי אותו לשיר ולרקוד, מיד לאחר סוכות הוא כבר שר: "ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים..." הוא כבר היה שמח שמגיע חג החנוכה, אחרי חנוכה הוא כבר שר: "ליהודים היתה אורה ושמחה..." היה שמח שכבר מגיע חג הפורים, אחרי פורים הוא שר: "קרוב יום אשר הוא לא יום ולא לילה..." היה שמח כבר שמגיע חג הפסח, אחרי פסח הוא כבר שר: "עליונים ששו ותחתונים עלזו..." היה שמח שמגיע כבר חג השבועות, כך הוא תמיד שמח והחייה את עצמו עם מצוות השם יתברך אותם אנו זוכים לקיים, כל השבת הוא היה מפזם לעצמו 'אה שבת', 'אה שבת'.

זה מה שאנחנו צריכים לעשות להחיות את עצמינו עם הדברים הפשוטים שאנו עושים, עם פשטות היהדות, 'ברוך השם יש לי פאות', 'ברוך השם יש לי זקן', 'ברוך השם אני שומר שבת', 'ברוך השם אני שומר חג'.

כשנשמח ונייקר כל דבר קטן שאנו עושים עבורו יתברך, ונחפש כל

'נקודה טובה', כל מעשה טוב קטן אצלינו ונחייה את עצמינו עם זה, נזכה לקבל את התורה עם חשק ותענוג גדול.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

